

Янка Купала

Janka Kupala

А хто там ідзе?

A szabadság dala

А хто там ідзе, а хто там ідзе
У агромністай такой грамадзе?
— Беларусы.

Ki vánszorog ottan, ki vánszorog ottan,
erdők s lápok között, végtelen sorokban?
— Bjelorusszok.

А што яны нясуць на худых плячах,
На руках у крыві, на нагах у лапцях?
— Сваю крыўду.

Megrogyott vállukon vajjon mit cipelnek,
vajjon mit emelnek, milyen ólom terhet?
— Rab-sorsukat.

А куды ж нясуць гэту крыўду ўсю,
А куды ж нясуць напаказ сваю?
— На свет цэлы.

Lázban ég ez a nép: nem tud tovább túrni.
Vergődő szavait vajjon kinek küldi?
— A nagyvilágnak.

А хто гэта іх, не адзін мільён,
Крыўду несць наўчыў, разбудзіў іх сон?
— Бяда, гора.

Ó, mondd: ki cibálja életre e népet?
Fülébe ki ordít riogatva: „Ébredj!”
— A szörnyű ínség.

А чаго ж, чаго захацелась ім,
Пагарджаным век, ім, сляпым, глухім?
— Людзьмі звацца.

E szomorú szemű kis nép mit akarhat,
kit századok óta a sors dühe szaggat?
— Szabad hazát!

1905–1907

Képes Géza fordítása

Ki jön ott?

De hát ki jön ott, de hát ki jön ott,
Mi ez a tömeg, mely így kavarog?
– Belorusz nép.

Véres kezükben, ványadt vállukon,
Mit hoznak rongyba burkolt lábukon?
– Nyomorukat.

Nyomorúságukat hova viszik,
Hogy látva látná, kinek cipelik?
– A világnak.

De hát milliónyian sincsenek!
Ki serkentette őket, keljenek?
– A bú, a baj.

Mondjátok hát, mi volna vágyatok,
Örök-elnyomott süketek-vakok?
– Emberi lét.

Tandori Dezső fordítása

Kik jönnek ott?

Kik jönnek ott, kik jönnek ott,
Kölönc tömeg mi vánszorog?
– Beloruszok.

Mit visznek csont-bőr vállukon,
Nyűtt kezükben, rongy-lábukon?
– Tiport jogot.

Hová viszik gyötrelmüket,
Ki lássa meg, ki váltsa meg?
– A nagyvilág.

Mi emelte fel őket, tört milliókat,
Hogy ősi gonoszba ma egy se nyugodhat?
– A szolgaság.

De mit akar e századok óta vak, süket,
Megnyomorított, árva sereg?
– Ember nevet.

(?) fordítása